— Тате, къде живели дяволитѣ.

— Незнамъ, татенце.

— Какъ тъй да не знаешъ?

— Ей тъй, много просто — незнамъ...

— А къде отивашъ постоянно, когато мама те праща по дяволитѣ?

— · —

— Уж не казвате, че когато азъ се къпя на морето всички ме гледали съ удоволствие... Това не ли е твърде приятно, защото азъ не съмъ навикнала да правя комуто и да е удоволствие безъ пари.

— · —

— Г-нъ Пепорчевъ, за вашата любезность, вниманието и разноски по доставянето ми различни удоволствия ~~искамъ~~ подарявамъ ви портрета си.

— Азъ бихъ предпочелъ да получа самия оригиналъ, г-це. госпожо.

— · —

— Чудно, какъ г-нъ Търпелеровъ се е отрекълъ за такава обезателность.

— Това е станало по силата на навика. Той у насъ въ министерството завеждаше архивата.

— · —

— Я се махнете отъ тука! Немога да се къпя ако все стоите тъй близо. Приличнитѣ мъже, обикновено [illegible] [illegible] се [illegible] гдѣ подъ нѣкой кюшкъ. (красива).